

ПРОЯВЛЕНИЕТО НА ИСУС

Дейвид Уилкерсън
15 Април 2002

„Не се обезсърчаваме... но, като изявяваме истината, препоръчваме себе си на съвестта на всеки човек пред Бога” (2 Коринтяни 4:1-2). Апостол Павел посочва, че ние сме призвани да бъдем проявление на истината. Разбира се, ние знаем, че Исус е тази истина. Така че, какво всъщност Павел има предвид, като казва, че трябва да изявяваме Исус?

Павел говори тук за видимото изражение. Проявлението е „проблясване”, което прави нещо ясно и разбираемо. Накратко, Павел казва, че ние сме призвани да направим Исус познат и разбираем за всички хора. В живота на всеки един от нас трябва да блести самата природа и подобие на Христос.

Павел развива още повече концепцията за изявяването на Христос. Той казва, че ние всъщност сме Божиите писма към света: „Вие сте нашето писмо, написано в сърцата ни, узнавано и прочитано от всичките човеци... Христово писмо... написано, не с мастило, но с Духа на живия Бог, не на плочи от камък, но на плочи от плът - на сърцето” (3:2-3). Нашият живот е писмо, написано от Светия Дух и изпратено към погубения свят. И ние постоянно биваме четени от хората около нас.

Факт е, че Бог знаеше, че нечестивите не желаят да четат или разберат Неговото писмено Слово. Плътският ум просто не може да разбере духовните неща и ги счита за глупави. Вместо това Бог изпрати лични писма до човечеството, което все още не се е обърнало към Него. Но тези писма не са написани с мастило или подвързани с кожа. Това са живите, дишащи и ходещи Писания. И те възплащават Евангелието на Христос, което е „Божия сила за спасение на всекиго, който вярва” (Римляни 1:16).

Вижте, самата причина Бог да изпрати Светия Дух беше Той да изяви Исус на света. Духът постоянно говори за Христос, като Го прави ясно познаваем за човешкото разбиране. Той изявява Исус по много начини. Но Бог избра да направи Своя Син познаваем за грешници по най-ефективния начин: като Го разкрие чрез писма от плът и кръв, чрез живи послания, които могат да бъдат прочетени от всеки.

Как точно ставаме Божиите писма към света? Това става само чрез работата на Духа. В момента ние сме спасени и Светият Дух запечатва в нас образа на Исус. И Той продължава да оформя този образ в нас по всяко време. Мисията на Духа е да формира в нас образа на Христос, който е толкова верен и точен, че действително ще пониже съвестта на хората.

Светият Дух постига това, като завладява изкупените ни сърца и предадени тела и като непрекъснато ни притегля към присъствието на Исус. В присъствието на нашия Господ, ние биваме преобразени. Биваме убедени да водим свят живот, свято обхождане с останалите и свят начин на живот.

И тъй като ние прекарваме повече време с Него, Неговият образ в нас става по-силен. В крайна сметка, животът ни става такава мощна проява на Исус, че хората около нас са докоснати и задвижени.

Какво невероятно слово ни дава Павел тук. Той ни казва, че е възможно да станем такива ярки светила за Христос, че буквално да повлияем на съвестта на хората. „Като изявяваме истината, препоръчваме себе си на съвестта на всеки човек пред Бога” (2 Коринтяни 4:2). Ние трябва да станем толкова подобни на Исус чрез личността на Святия Дух, толкова да отразяваме Неговата чистота, че хората около нас да нямат друг избор, освен да бъдат изобличени. Образът на Христос в нас преминава през всяка стена, която те са издигнали - всеки идол, грях и зло - и докосва съвестта им.

Сега, Павел не говори тук за проповядване или свидетелстване. Той не споменава нищо за раздаването на религиозни брошури или провеждане на съживителни събрания. Разбира се, такива евангелизаторски дейности са важни. Но никой от тези инструменти сам по себе си не може да докосне притъпената съвест на нечестивите грешници. Те може да се използват за евангелизиране, но въпреки това все още да не произведат пронизваща сърцето изява на Христос.

Помислете за думите на Исус по този въпрос. Той ни казва, че е възможно да участваме в чудотворните изяви, които не са истински Негови проявления: „В онзи ден мнозина ще Ми рекат: ‘Господи! Господи! Не в Твоето ли име пророкувахме, не в Твоето ли име бесове изгонвахме, и не в Твоето ли име направихме много велики дела?’ Но тогава ще им заявя: ‘Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие’” (Матей 7:22-23).

Това доказва, че по времето на Исус хората видяха големи проявления: изгонваха се бесове, изцеляваха се болни и се извършваха чудеса. И тълпите се стичаха да видят тези неща. Но подобни проявления не винаги докосваха съвестта на хората. Защо? Защото онези, които ги правеха, не винаги носеха в себе си подобие на Исус. Следователно, те не можеха да „препоръчат себе си” на най-дълбоките сърдечни нужди на тълпите. Проявленията, които тези хора извършиха, не бяха на Христос, а бяха плътски знамения и чудеса.

Може да попитате: „Да не би да намеквате, че Бог не може да докосне съвестта на спасените чрез проповядване и евангелизиране? Разбира се, че не твърдя това. Нашият Бог може да докосне всеки човек, чрез всяко средство, което си избере. Но Той го прави при едно условие: тези, които предлагат Неговото евангелие, да бъдат едно живо проявление на истината. Човек може да бъде красноречив говорител или проповедник с най-големи библейски познания на земята. Но тези неща няма да имат значение, ако той няма интимно ходене с Исус. Ако присъствието на Христос не ни променя към Неговия образ, ние сме само кимвал, който дрънка.

Християните в цялата нация се молят за съживление. Мнозина очакват Светия Дух да падне върху тяхната общност и да обърне мнозина към Господа. Те искат да видят как Бог помита грешници и ги вкарва в Своите църкви и запълва местата в залата. Но такъв вид молитва може да е само извинение. Често, когато не се случи съживление, хората заявяват: „Не е

наша вината. Ние постихме и се молихме. Покрихме цялата територия с покани. Но Бог не счете за нужно да изпрати съживление. Това си е Негов проблем, а не наш". Те изцяло поставят отговорността върху Господа.

Вярвам, че Бог отговаря по следния начин: „О, не, Аз няма да играя тази игра. Вие ще поемете лична отговорност за вашето свидетелство за Мен. Искам всеки член от Моето тяло да бъде сияещо проявление на Моя Син. Вие сте отговорни за начина, по който Ме правите познат на вашите семейства, приятели, съседи и колеги”.

Казано по-просто, съживлението започва тогава, когато хората около вас видят Исус във вас . И точно това търси Бог. Можете да прекарате часове в молитва за съживление в църквата. Но през цялото това време да оставите ежедневните ви мисли, обхода и поведение да ви предават. Ако не успеете напълно да изявите Исус, всичко друго е напразно.

Как изявявате Исус, така че съвестта на неспасените да бъде засегната?

Как можем да сияем дори по-ярко, за да бъдем проявление на истината? Как живота ни да стане такова ясно изображение на Исус, че да произведем в останалите изобличение и глад за Бога?

Намираме ключа в Езекиил 44. Понеже Езекиил пророчески погледна в последните дни, той видя два вида свещеничество, които съществуват в църквата. Едното от тях е праведното свещеничество на Садок. Садок беше един благочестив служител, който служеше на Израел по време на царуването на Давид. И той остана верен на Давид както в добро, така и в лошо време. Почтеният живот на Садок беше праведен пример за всички останали свещеници. Аз съм проповядвал за свещеничеството на Садок в продължение на почти двадесет години.

Другото свещеничество, което Езекиил видя в последните дни, е свещеничеството на Илий. Илий беше неверен свещеник, който позволи на корупцията да навлезе в Божия дом. Той беше непокорен спрямо Божието Слово, толерантен спрямо греха, мързелив относно святостта. И ръководеното от него служение беше корумпирано поради чувственост и любов към света. Начинът на живот на тези свещеници накара нечестивите да се погнусят от Божиите неща и да се подиграят на истинското поклонение. Господ нарече това корумпирано свещеничество „левитите, които се отдалечиха от Мене, когато заблуждаваше Израил, който заблуди от Мене и отиде след идолите си” (Езекиил 44:10).

Това свещеничество на Илий представлява християните в тези последни дни, които правят компромиси. Те нямат сила да се докоснат до съвестта на хората. И начинът им на живот кара беззаконника да се отвърне от Господа: „Станаха спънка за увличане Израилевия дом в беззаконие” (44:12). Тези водени от плътта вярващи ходят на църква и твърдят, че са последователи на Христос. Те дори вярват, че са част от свящото свещеничество. Но тяхната обхода и в разюздан начин на живот са презрени в Божиите очи.

Такива хора са нечисти проявления на това кой е Исус. Грешниците казват за тях: „Този човек се нарича християнин. Но всеки път, когато съм около него, той разказва мръсни истории.

Винаги иска да говори за мръсни, изпълнени с насилие филми, което е гледал. Как може той наистина да е християнин? Той по нищо не прилича на Исус”.

Имайте предвид, че Исус ни нарича „царство от свещеници на своя Бог и Отец” (Откровение 1:6). И апостол Петър ни напомня: „Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство... и вие... се съграждате в духовен дом, за да станете свето свещенство” (1 Петрово 2:9, 5). Питам ви, кое свещеничество описва вашия живот: на свещенството на праведния Садок или това на корумпирания Илий? Тези две служения представляват два вида проявления. И те представляват Исус на света по два много различни начини. Павел предупреди за две различни евангелия: Христовото Евангелие и „друго благовестие”. Той каза, че тези, които изявяват това „друго” евангелие, са омагьосани. Някъде в житейския си път, те се отклониха от истината. Може би те се вкопчиха в някой идол или държаха таен грях. И сега техния пълен с компромиси живот накара хората да отхвърлят свидетелството им.

Едно половинчато проявление на Исус в дома ни произвежда пасивност в децата ни.

Това е тъжно, но е истина: много християнски родители изпращат децата си направо в ада. Татко трябва да бъде свещеник в дома. И мама е член на Божието царско свещенство. Така че, кое от тези две свещеничества изявявате: на Садок или на Илий?

В продължение на години, когато бях младежки евангелизатор, аз пътувах из страната и служих на хиляди млади хора. През това време аз разговарях с много буйни тийнейджъри от християнските домове. Тези деца бяха напълно отблъснати от църквата. Те не искаха да имат нищо общо с религията на своите родители. Говореха за гневните разпри между баща им и на майка им, за крещящото лицемерие, за ужасните клюки и тайните грехове. Те чуваха постоянното мърморене и жалбите относно служителя, членове на църквата и приятели на семейството им.

Обикновено в такива случаи, бащата беше активен в църквата. Хората го виждаха като човек, посветен и пълен с Исус. Но децата му знаеха как да четат живота му, и го виждаха такъв, какъвто той в действителност беше: фалшив. Той малтретираше майка им, като я ругаеше. Или пък тайно складираше порнографски списания. Или беше хванат да гледа мръсни филми. Такъв баща служи в свещенството на Илий. Той няма духовна власт. И затова не се ползва с уважение. Може да изнася лекция на децата си, да ги заплашва или да се опитва да изиска послушание. Но тези усилия са напразни. И всичко това без каквато и да е полза.

Ние виждаме това илюстрирано в живота на Илий. Илий имаше двама сина - Офний и Финеес, които също служеха като свещеници. Бог нарече тези мъже „синове на Велиал”, или деца на дявола. Те имаха дързостта да блудстват с жени при храмовите врати. Дори доведоха проститутки в Божия дом. Но Илий никога не конфронтира синовете си относно греха им. Той не им казваше нещо повече от празни думи на предупреждение. В края на краищата, той знаеше, че всичко, което им кажеше беше напразно, поради собствената му духовна леност.

Днес, повече от всякога, младежите християни са алкохолици. Някои родители доведоха своите тийнейджъри при мен, за да потърсят помощ. Твърде често, когато говоря насаме с тези деца, те се смеят на загрижеността на своите родители относно тяхното пиене. „Баща ми и майка ми винаги тайно си държат вино“ - казват те. „Те пият и след това се молят. Родителите ми ме въведоха в тези неща. Аз не започнах да пия от натиск от връстниците ми. Станах алкохолик у нас“. Други ми казват: „Баща ми винаги ми се кара, че пуша трева. Но той постоянно пие. Това просто е течна трева“.

Дори още по-трагично е, когато виждам в тези деца да са пасивни към Исус. Когато Духът се движи по време на църковните служби, те седят равнодушни. Проповедта може да е изобличителна, но младежите остават недокоснати. Чудя се: какво ли ги закоравява? Как стават толкова незаинтересовани относно Божиите неща? Те не са дълбоко покварени деца, нито мразят Бога. Всъщност много от тях са добросърдечни и даващи. Но, за съжаление, животът им е голяма духовна празнота. Мога само да си направя извода, че те не са видели истинско проявление на Исус в дома си.

Илиевите свещеници служат на хора „пред идолите им“

(Езекиил 44:12)

Езекиил ни казва, че свещениците в служението на Илий допуснаха оскверняване на Божия дом (виж Езекиил 44:7). „Инородци, с необрязано сърце“, внесоха омразни идоли в светилището. И свещениците „им слугуваха (на хората) пред идолите им“ (44:12). Това означава, че пастирите одобряваха идолопоклонството на народа. Тези свещеници всъщност успокояваха Божия народ относно греха им.

Този проблем, на „служение пред идолите им“, трябва да е познат на всеки християнин. Вижете, нашите жилища са предназначени да бъдат свещени светилища, където Господ бива издигнат. И нито един идол или мерзост не бива да се допуска вътре в тях: „И да не внасяш в дома си никаква мерзост, за да не станеш обречен на изстребление като нея; съвършено да я мразиш и съвършено да се отвращаваш от нея, защото е обречена на изстребление“ (Второзаконие 7:26).

Това е пасажът, към който Бог ме насочи да разгледам, когато преди години Той ми заповяда да махна семейния телевизор от дома ни. Святият Дух ми показа, че ако исках да опитам от пълнотата на Христос и да продължа да говоря пророчески, аз трябва да счупя този идол. В края на краищата, аз не можех дори да служа на собственото ми семейство, щом се бях вкопчил в нещо отвратително. Точно тогава осъзнах, че телевизията ще стане едно мощно оръжие на врага. Сатана ще го използва, за да затъмни светлината на Божия Дух в сърцата и умовете на множество християни. Разбира се, това се случи когато телевизията беше безобидна по днешните стандарти. Най-популярните предавания бяха „Обичам Люси“, „На меден месец“ и „Анди Грифит“. Думата „секс“ дори не можеше да се спомене. Телевизионните зрители по онова време не можеха да си представят съдържанието на програмите днес: крещяща голота, кърваво насилие, неприкрит секс, възхвала на прелюбодеянието и хомосексуалността, подигравка с евангелистите.

Сега искам да повдигна един също толкова важен въпрос: спалнята на детето ви свърталище на беззаконието ли е станала? Рафтовете там пълни ли са с чувствени рап дискове и видео? Знаете ли каква музика си изтеглят те на компютъра си? Сигурни ли си, че той не сърфира в порнографски сайтове или че дори не разговаря с извратени възрастни в чат общностите?

Може би вашето дете гледа еротични мръсотии по кабелната телевизия в хола. Вие си казвате: „Ние сме абонирани за кабелна телевизия само заради новините по CNN и Дискавъри Чанъл“. Но ако не контролирате това, което децата ви възприемат, вие не проявявате Христос към тях. Един скорошен доклад от правителствена агенция съветва родителите да донесат компютъра на детето си в хола. Това ще намали шансовете му да се свърже с педофил. Това не е съвет на някакъв проповедник, а на правителството.

Не ме разбирайте погрешно: въпросът е не да се оттеглим от обществото. Всъщност точно обратното трябва да стане: да бъдем проявление на истината за Исус във всяка област от живота. Нашият Бог иска да ни направи живи, дишащи Библии в света. И така, как можем да седим в кината и да гледаме предавания, които възхваляват насилието, греха, който Бог мрази? Как можем да издържаме явните хули на името на нашия Спасител? Как можем да седим пасивно, когато чувствени, съблазнителни изображения парадират пред очите ни? Как може един християнин да вярва, че ще излезе от събранието на присмивателите с чисто сърце, и ще бъде сияещо проявление на Христос?

Това не е легализъм. Това е изявяване на Христос. И това означава да избегнем да станем като Илий, който беше толерантен спрямо греха. Бог каза за това свещеничество: „И няма да се приближат при Мене... нито да се приближават при нищо от светите неща, нито при пресветите“ (Езекиил 44:13).

Езекиил пророкува за свещеничеството на Садок в тези последни дни.

„А левитските свещеници, Садоковите потомци, които извършваха службата на светилището Ми, когато израилтяните заблуждаваха от Мене, те нека се приближават при Мене за да Ми служат ... Те нека влизат в светилището Ми... и те нека извършват службата Ми“ (Езекиил 44:15-16). Бог всъщност казва: „В последните дни, аз ще имам Садово служение, съставено от служители по Моето сърце. И за разлика от Илиевото свещенство, те ще се приближат до Мен и ще Ми служат“.

Павел пише: „Затуй, като имаме това служение [да изявяваме Христос]... но се отрекохме от тайни и срамотни дела, и не постъпваме лукаво, нито изопачаваме Божието слово, но, като изявяваме истината“ (2 Коринтяни 4:1-2). Павел казва, че изявяването на Христос включва отказ от всяка прикрита непочтеност и таен грях. Накратко, тези неща отразяват пророчеството на Езекиил: Божиите Садови служители ще отхвърлят пътищата на Илий, ще се откажат от всички идоли, ще се обърнат към Бога с подновена страст, ще станат все по-отделени за Господа, и твърдо ще решат да отразяват Неговата слава.

Може би се чудите откъде Садоковите свещеници намират силата да правят тези неща? Откъде взимат способността изцяло да изчистят живота си от мерзости, докато Илиевите свещеници пият свободно от тази отрова? Какво се е случило с тези верни служители, което ги е накарало да се привържат към Исус на фона на такъв компромис?

Казано по-просто, Садоковите свещеници биват променени и подкрепени със сила като се затварят с Христос. Те прекарват качествено време в Неговото присъствие. В резултат на това, те са намерили своето призвание: да се приближават до Исус и да Му служат в Неговото присъствие. Как те служат на Господа? Думата, която Езекиил използва за служител, е „шарат“ (виж Езекиил 44:15-16). Това означава да чакаш или да служиш, и да се поклоняш. Накратко, това говори на ревнива преданост.

Наскоро прочетох за такава преданост в „Ню Йорк Таймс“. Един репортер беше изпратен в нов хиндуистки храм в Помона, Ню Йорк. Храмът беше построен за бог Вишну, който се почита от много азиатски имигранти. Репортерът описа, че видял един хиндуистки свещеник да служи на този бог. Първо, свещеникът влязал във вътрешната свята стая, или святото място. След това той коленичил с часове наред преди гранитния образ на Вишну. Богът бил полулегнал в сгъвките на петглава кобра, където бил подслонен от покритието на змиите. Репортерът написал: „Свещеникът излезе от това свято място няколко часа по-късно, изцеден и блажен, като победоносен воин. Той беше изпотен и носеше увехнал венец от цветя под мишница“.

Аз често се чудя дали Бог става ревнив за такъв вид преданост. Докато свещениците от други религии служат на безжизнени идоли, мнозина от Божия народ са заети с нещата от този свят. Ние Му даваме само малки трохички от нашето време, в нашите забързани, остатъчни моменти.

Синовете на Садок идват до Божията маса, за да Му служат.

„Те нека се приближават при Мене за да Ми служат, и нека стоят пред Мене да Ми принасят тлъстината и кръвта, казва Господ Иеова“ (Езекиил 44:15). Имайте предвид две неща, които Езекиил споменава тук: тлъстината и кръвта.

1. „Тлъстината“ представлява най-добрата част от жертвата. Това е жертвата на животни, която свещениците извършват: „И свещеникът да ги изгори на олтара. Това е храна, пожертвувана чрез огън за благоухание; всичката тлъстина принадлежи на Господа. Вечен закон ще бъде във всичките ви поколения, във всичките ви жилища, да не ядете нито тлъстина, нито кръв“ (Левит 3:16-17). Тлъстината се счита за отбрана част от жертвеното животно. Бог казваше на народа Си: „Искам да Ми донесете най-доброто, което можете да Ми предложите“.

Днес нашето жертвоприношение е нашето поклонение и преданост към Господ. И Бог ни казва същото, което каза на Израел: „Искам най-доброто от живота ти. Не искам да ми дадеш само моментите, когато си изморен. Искам твоето поклонение и служение, когато ума и тялото ти са в най-добра кондиция. Искам най-доброто от всичко, което можеш да Ми предложиш“.

Накратко, ние служим на Господа всеки път, когато Го поставим на първо място. Ние сме Му служим, когато оставим дейности, желаниа и тревоги, за да бъдем с Него - когато спрем всичко важно и си откраднем време, за да Го обожаваме, когато прогонваме всяка мисъл и мислим само за Него. Това е да Му донесем „тлъстина“, най-доброто от нас. Библията дори нарича тази тлъстина „Божий хляб“. С други думи, ние храним Господа, когато Го правим по-важен от всичко друго.

2. „Кръв“-та, за която Езекиил говори, представлява живота, който е предаден на Бога. Това означава безрезервно посвещаване, предаване на целия ни живот. Всъщност ние служим на Господ всеки път, когато разчитаме на силата на Христовата кръв. И ние трябва да правим това във всяка ситуация и криза. Вижете, прилагането на кръвта на Исус не е просто еднократна опитност. То е ежедневна необходимост. Ние трябва да призоваваме силата на кръвта Му всеки път, когато имаме нужда от изцеление, душевен мир и очистване от греха. Във всяко обстоятелство, ние трябва да застанем твърдо върху обещанията, които Бог е направил за нас чрез пролятата кръв на Сина Му. Трябва да стъпим на неините обещания - изчистени, изкупени и непоклатими.

Господ нарича тези жертви на тлъстина и кръв „благоухание“ (Левит 3:16), което означава „сладък вкус за устните Му“. Господ вкухва от това благоухание, когато даваме на Исус от „тлъстината“ и „кръвта“ на живота ни: като предаваме телата ни като живи жертви и разчитаме на Христовата кръв за наша победа. Ние всъщност храним Бог с нещо сладко за Неговия вкус.

Само като правим тези неща ще можем напълно да изявим Исус. И едва тогава животът ще бъде изпълнен със сила от Светия Дух, докосвайки съвестта на всички около нас.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2002 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[A Manifestation of Jesus](#) / [Проявлението на Исус](#)